

Во почетокот на 90-тите години, некои фински општини почнаа да инвестираат во системите за греење на биомаса за општинските објекти, како што се училиштата и домовите за стари лица (излез <1MW). Во исто време, фармерите создадоа нова форма на рурални претпријатија т.н. „топлински претприемачи“.

Ова значи дека тие ги снабдуваат потрошувачите со топлинска енергија, произведена од шумската биомаса. Начинот на работа е таков што главно претприемачот ја носи одговорноста за грижата за загревање на општинските објекти и за снабдувањето со биомаса.

Претприемачот или претпријатието за загревање е самостоен претприемач, кооператива, друштво со ограничена одговорност или конзорциум, кој ги спроведува работите, ја одржува топланата и продава греење. Грејното претпријатие обично работи локално, а главниот огрев е дрвена биомаса. Огревот доаѓа од сопствената шума на претприемачот или од локалните сопственици на шуми или од дрвната индустрија. Претпријатието за загревање управува со топланата и заработува врз основа на износот на произведена топлина.

Општините имаат главна улога во воспоставувањето на претпријатијата за загревање, бидејќи тие се сопственици на јавните објекти, како што се училиштата и домовите за стари лица, коишто имаат потреба од греење. Општините можат да ги купат овие услуги од локалните претприемачи. На тој начин, парите коишто претходно се трошеле за греење, сега циркулираат локално, се промовира локалното стопанство и се зголемува износот на приходи, коишто се добиваат од оданочувањето на локално ниво.

При изборот на формата на претприемништвото за загревање, во факторите коишто се земат предвид, е вклучена и големината на зградата која треба да се загрева и потребните инвестиции.

A deliverable of Heat Wisely, public awareness raising project on biomass-based heating in the Western Balkans

Најчестиот концепт е оној во кој 1-3 претприемачи се одговорни за загревање на локалните објекти. Во такви случаи, големината на грејните постројки е обично 50-500 kWth. Претприемачите обично се земјоделци кои поседуваат шума. Во мали погони управувани од претприемачите, главното гориво се обично дрвените чипсови. Повеќето од фабриките во Финска ги управува еден претприемач, а типичниот излез на котелот е 75-370 kW.

Исто така, постојат и претприемачки конзорциуми со по 2-4 члена. Повеќето од објектите се училишни згради, со типичен котел е 60-300 kWth. Во овие фабрики, повеќе од 50% од дрвото се произведува од сопствени шуми со сопствена опрема.

Само во мал број на постројки се врши греење од страна на друштво со ограничена одговорност, коешто инвестирало во опрема за набавка на дрво или во котел.

Во кооперациите за загревање, начинот на работа е таков што сопствениците на шуми соработуваат во набавката и испораката на огрегот до просториите на корисникот. Членовите на кооперацијата, исто така, остваруваат приходи во форма на камата исплатена врз основа на вложениот капитал и од дивидендите кои ги плаќа кооперацијата. Кооперациското решение е соодветно кога се работи за уреди за загревање, коишто се поголеми од една зграда, на пример, постројки за централно греење.

Извор: Biomass Heat Entrepreneurship in Finland—E. Alakangas, VTT.

A deliverable of Heat Wisely, public awareness raising project on biomass-based heating in the Western Balkans

